

hvad jeg har hørt, let; der kommer let Skade derpaa, og, naar dette stæer i Begyndelsen, inden man har samlet en Reservesfond, kommer man atter i Forlegenhed, saaledes at det Hele maa standfæses efter i nogen Tid at have været i Gang. Derfor synes det mig, at det var langt bedre, om Sagen alene toges i Regeringens Haand. Jeg tillader mig altsaa fremdeles at stille det Spørgsmaal til den høitærede Finansminister: „Agter den høitagiede Finansminister ikke at træffe de fornødne Foranstaltninger for, at Nordby paa Færø kan erholve en Telegraphforbindelse med Fastlandet?“

Finansministeren: Jeg frygter for, at jeg ikke vil kunne give de ærede Børspørgere noget for dem fyldestgjørende Svar paa den første Deel af Interpellationen: „om Finansministeren finder, at der i den danske Handels Interessse er Opfordring til at gjøre Færø til en Frihavn“, idet jeg maa tilstaae, at det ikke er gaaet op for mig, end ikke efterat have hørt den ærede Børspørgers Foredrag, at der er nogen væsentlig Interessse for den danske Handel, som vil kunne fremmes gjennem en Frihavn paa Færø. Jeg kan visselig vel forstaae, at man haade paa Færø og paa alle andre Steder i Landet ønske at fremme de materielle Interessser, og jeg vil selvfølgelig ikke nægte Rigtigheden af, hvad den ærede Børspørger bemærkede, at det for Færø og dens nærmeste Omegn, navnlig med Hensyn til Fiskerierne, vilde være fordeelig, om Færø var en Frihavn, men der kan vistnok paavises ligesaa gode Grunde for paa mange andre Steder at træffe en saadan Foranstaltning, som nu foreslaaes for Færø. Det forekommer mig, at den væsentligste Betingelse for at gjøre Færø til en Frihavn, nemlig, at den er, eller i alt Fald har rimelig Udsigt til at blive, et Oplagssted for den danske Handel med Udlandet, ikke paa nogen Maade kan siges at være tilstede. Saa vidt jeg har kunnet erfare, indskrænker Handelstrafikken paa Færø sig fornemmelig til Forsyning af Dens 3,000 Indvaanere, ikke alene til deres Underhold, men ogsaa til den Bedrift, som de føre. Naar den ærede Børspørger nævnte, jeg troer 6,000 Rbd. som Toldbeløbet, er jeg vel ikke istand til at modsigge ham, men heller

ikke til at kunne bekræfte, hvad han sagde, fordi der ved Tolddorholdene derovre er den Omstændighed, at ikke Alt, hvad der fortoldes ved Tolddorholdene, er bestemt til Færø; der er en Deel, som havner op paa Kjøbenhavn og er bestemt til andre Steder; jeg antager, at Toldbeløbet vil være mellem 6 og 12,000 Rbd., jeg er endogsaa tilbøjelig til at antage, at Beløbet snarere er noget større end mindre end det, det ærede Medlem nævnte; det hele Beløb, som bliver at fordele, udgjør c. 15,000 Rbd. Altsaa for Diebliffet seer jeg ikke, at den danske Handel kan være i nogen væsentlig Grad interesseret i, at der etableres en Frihavn paa Færø, og det maa altsaa være Udsigten til den Betydning, som en Frihavn der skulde kunne faae, der skulde foranledige en saadan Foranstaltning. Det ærede Medlem har dvælet ved Færø's Beliggenhed og meent, at denne i det Hele taget var fordeelig. Jeg tilstaaer, at jeg ikke rigtigt kan dele denne Betragtning; thi det forekommer mig, at, naar man vil have en Frihavn, og navnlig, naar man ikke tænker paa Færø alene, men paa en saadan Havns Betydning for det øvrige Land, og, selv om man ikke gaaer meget vidt i den Omkreds, man tænker sig benyttet, maatte Havnen ligge paa Fastlandet og ikke paa Den. For Udsørselen af vore Producter anseer jeg det for i sig selv ligegyldigt, enten der er en Frihavn eller ikke, og med Hensyn til Indførselen forekommer det mig indlysende, at de tunge og store Sager, som det ærede Medlem nævnte, ikke let vilde kunne bære de Omkostninger, der vilde følge af at blive lossede af i en Frihavn paa Færø og derfra igjen indledes til Fastlandet, og saa endelig komme til Fastlandet, hvor de fornødne Befordringsmidler endnu mangle. Det ærede Medlem har henvist til, at, for at der overhovedet kunde være Spørgsmaal herom, maatte Spørgsmaalet om Strandhjernbanen og i det Hele taget Communicationen henimod Færø være bragt et Skridt videre, end det for Tiden er. Det forekommer mig unægteligt, at Spørgsmaalet om en Frihavn ikke kan betragtes som foreliggende, forinden Betingelserne derfor ere tilstede, og deriblandt først og fremmest en Havn af den Væsentlighed, at den kan benyttes til Frihavn,